

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1372 24 tháng 10 năm 2021

Tranh chấp

*Tranh chấp làm chi chuyện đạo Trời
Thực hành tiến tới cảm giao đời
Chung vui sống động hành nguyên lý
Thực hiện công phu rõ ý Trời*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Những người tu thiền muốn được cùng thiền tại sao?
- 2) Do đâu hiểu được sự vô cùng?
- 3) Muốn có đạo đức thì phải làm sao?
- 4) Tiên Phật có cần Bé không?
- 5) Ánh sáng từ bi có phải là hành trang giải tỏa nạn tai hay không?
- 6) Làm người ai ai cũng muốn sống khỏe và hòa bình thì phải làm sao?
- 7) Người tu muốn tránh tai nạn chiến tranh thì phải làm sao?

1) 29-07-95

Hỏi: Những người tu thiền muốn được cùng thiền tại sao?

Đáp: Thưa những người tu thiền muốn được cộng tu, khuyến khích lẫn nhau, trong thanh tịnh thì rất tốt. Chứ không rủ nhau bàn bạc chuyện đời thay vì thanh tịnh. Sự cần thiết là đúng giờ giấc tự động ngồi thiền là đúng, ý lực tu học là vốn căn bản của người tu thiền, không cần sự nhắc nhở của người khác, thì mới đúng đường của người tu thiền. Giờ rảnh ngồi thiền còn hơn là bàn bạc những chuyện không cần thiết cho tâm lẫn thân.

Kệ:

*Tu thiền thực hiện rất chuyên cần
Rảnh rồi lo tu đóng góp phần
Thanh tịnh giải bày trong sự thật
Cùng tu cùng tiến cảm giao tăng*

2) 30-07-95

Hỏi: Do đâu hiểu được sự vô cùng?

Đáp: Thưa do trí tâm hiểu được sự vô cùng tận, chỉ có ánh sáng là gần nhưt và xa nhưt, cũng là thanh tịnh nhưt. Có sự thanh tịnh nhiên hậu mới có sự quang chiếu, trong tự nhiên và hồn nhiên. Gốc của vạn linh đều từ tự nhiên và hồn nhiên mà hình thành.

Kệ:

*Giải bỏ trần tâm tự về ngành
Khai thông trí tuệ tiến thật nhanh
Sanh sanh hóa hóa trong bình luật
Thức giác thương mình được hưởng thanh*

3) 31-07-95

Hỏi: Muốn có đạo đức thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn có đạo đức thì phải tự tu thì mới khám phá được chiều sâu của đạo đức. Đạo là sự quân bình của tâm thức. Đức là dẫn thân khai thác chính mình thì mới cảm thức được đức tính tốt trong chính tâm. Tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ, khai thông trí tuệ chính mình thì mới gặt hái được đức tính tốt. Ngược lại chỉ tự phá hoại, gọi là thất đức. Mỗi mỗi đều cần thực hành để tự kiểm chứng rõ rệt, không nên nói mà không làm!

Kệ:

*Thực hành tự cảm phân minh tiến
Đức tánh cao sâu đạt mới giềng
Đạo hạnh tràn đầy trong ý thức
Bình minh sáng chói khắp thân hiền*

4) 01-08-95

Hỏi: Tiên Phật có cần Bé không?

Đáp: Thưa Bé là người tu thực hành cần sự chiếu độ thanh nhẹ của Tiên Phật mà hành sự. Cho nên pháp thực hành đã khai mở cho Bé không ít để tự cảm nhận sự quá độ của quần tiên cũng như của Trời Phật. Lúc nào cũng khai sáng tâm thức của Bé. Bé rất quý hạnh độ siêu giác thanh tịnh, sự thật của nó là ánh sáng từ bi

Kệ:

*Thực hành phát triển tự phân ghi
Tiến hóa không ngừng tự dự thi
Đời đạo tiến hành trong ý thức
Cần khôn qui một chẳng còn nghi*

5) 02-08-95

Hỏi: Ánh sáng từ bi có phải là hành trang giải tỏa nạn tai hay không?

Đáp: Thưa tâm từ bi mới thật là hành trang giải tỏa nạn tai. Người giàu lòng tha thứ và thương yêu tức là người tự cứu, từ đời lẫn đạo.

Kệ:

*Khai thông trí tuệ giác muôn bề
Chẳng có tham lam chẳng chán chê
Trí thức tâm hòa trong thực triển
Chẳng còn mê chấp chẳng còn quê*

6) 03-08-95

Hỏi: Làm người ai ai cũng muốn sống khỏe và hòa bình thì phải làm sao?

Đáp: Thưa làm người ai ai cũng muốn sống khỏe và hòa bình, thì phải thực hành, cảm thông nguyên lý của cần khôn vũ trụ, tức là tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, khứ trược lưu thanh, tận dụng nguyên khí của Trời Đất khai hóa tâm thức của chính mình, từ động loạn tiến tới thanh tịnh, nhiên hậu mới cảm thông nguyên lý của Trời Đất trong tự nhiên và hôn nhiên.

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý chẳng lo phiền
Khó khổ thực hành pháp pháp xuyên
Giải tỏa trần tâm qui một mối
Qui y thanh nhẹ sáng tâm hiền*

7) 04-08-95

Hỏi: Người tu muốn tránh tai nạn chiến tranh thì phải làm sao?

Đáp: Thưa người tu còn tìm cách tránh tai nạn chiến tranh vì pháp hành không rõ rệt và phù hợp với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên. Nếu pháp phù hợp với sự tự nhiên và hồn nhiên thì không còn lo sợ bất cứ trở lực nào xảy đến. Chỉ lo hành pháp xây dựng cơ đồ tâm linh, tức đào hầm chiều cao cho phần hồn có nơi dừng chân khi hồn lìa xác. Vật chất không thể nào bảo vệ tâm linh vĩnh cửu được. Pháp tu là khí giới sắc bén nhứt, cần sự thực hành minh chánh thì mọi nạn tai sẽ tự nó xa lìa. Thực tâm hướng về ánh sáng vô tận mà tu thì sẽ được tự tại, hồn thăng hoa trí sáng suốt.

Kệ:

Tâm tu thực hiện về nguồn sáng

Học hỏi chiều sâu tự bạc bòn

Không dưỡng phần âm gieo động loạn

Tâm thành khai triển sống đàng hoàng

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Hướng Trời

*Đời người một kiếp bao năm
Hồn mang xác trọc muốn thăm muốn dò
Tâm không biết được lần mò
Dễ mê dễ động khó đo tận tường
Biết mình thích cảnh yêu thương
Không sao tránh khỏi con đường loạn mê
Đụng nhau mới rõ muôn bề
Tâm thân chơn giác vẫn mê sống còn
Đường đi thế sự đường mòn
Học bài mê chấp nỉ non giải bày
Tự mình thức giác đổi thay
Thực hành nghiêm luật rõ vay trả đời
Qui về định luật hợp thời
Tự mình nhịn nhục hướng trời giải phân
Hồn thời tiến hóa cao tăng
Bình tâm thanh tịnh giải phân ước mơ*

Lương Sĩ Hằng

20/1/1995

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

MINH GIÁC

Cabramatta, ngày 9, tháng 12, năm 1984 (*tiếp theo*)

Cái gì chúng ta cũng sợ mất hết, thì làm sao sáng suốt ? Mà chúng ta thả lỏng để quy nguyên và xử dụng vạn năng sẵn có trong tâm hồn của chính chúng ta, chúng ta mới là sáng suốt ; kêu bằng “Xả phú cầu bần”. Chớ không phải xách tiền bạc cho người ta mới là xả phú ; cho tiền bạc là tạo nghiệp ; của cải là tạo nghiệp, lỗi cuốn các Bạn ; mà các Bạn có cho người khác cũng là các Bạn trao cái khổ cho họ mà thôi.

Mà nếu các Bạn thật sự xả phú cầu bần, thì các Bạn thấy đây là tiền của Thượng Đế : làm việc cho Thượng Đế là làm việc cho chúng sanh, thì mọi người chúng ta thương nhau trong chuyện trao đổi vật chất ; tâm chúng ta không động, và không thấy rằng, “Tui đã giúp anh, tui đã giúp chị ; tui đã cứu vợ, tui đã cứu con !”

“Tui không có khả năng nào hết. Chính tui, tui chưa cứu được ; Thượng Đế cứu tui ; tui làm việc cho Ngài ; ngày hôm nay cái duyên nghiệp nào đến với tui, tui phải giữ cho phần thanh nhẹ sáng suốt đó mà thức tâm độ tha, trong tinh thần xây dựng ; đó là việc làm thật sự có giá trị ; thì tui phải nuôi dưỡng tinh thần đó mãi mãi !” Thử hỏi các Bạn còn bị ràng buộc trong sự khổ không ?

Nếu các Bạn bằng lòng thật sự xả phú cầu bần, xả thân cầu đạo, như tôi đã giải thích ở bên trên, thì các Bạn thấy các Bạn càng ngày càng nhẹ nhõm, và các Bạn càng ngày càng được việc làm nhiều hơn.

Mà làm với ai ? Làm thẳng với Đấng Tạo Hóa thương yêu sáng suốt. Các Bạn có nhiệm vụ thể thiên hành đạo : thật sự thương yêu vợ con hơn, thật sự thương yêu chồng con hơn ; thương yêu trong cái tình thâm hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ ; chớ không phải nuôi dưỡng trong cái chỗ eo hẹp, ích kỷ, ghen ghét, bất chánh, mù quáng, tạm bợ, mà mất tất cả tự chủ của chính mình : xuất ngôn bừa bãi, hăm he, nhưng mà không làm được gì hữu ích cho chúng ta ! Rốt cuộc rồi cũng phải buông bỏ, mới thấy rõ ràng chúng ta đến đây với hai bàn tay không, phải trở về với hai bàn tay không ; chúng ta có tranh chấp cho mây đi nữa thì cũng không bao giờ đạt được hết.

Vậy chúng ta phải im lìm, tự sửa, tự tu, tự thức, để tìm hiểu : “Tại sao tui có một cơ năng siêu nhiên như thế này, tui có một thể xác, có khối óc, có tay chân, và có sự tranh chấp đầy đủ như thế này ? Để làm gì ? Tôi là ai ? Tại sao tôi lại có cái ý chí đã phá tất cả, mà không tìm ra tôi ? Những cái mà tôi đã tìm được đây, là có cái thật, hay là giả ?”

Muốn thấy thật hay là giả, các Bạn cứ vào trong giường bệnh, nhà thương, các Bạn thấy : những vị đó trước kia cũng anh hùng, cũng đấm đá, đủ thứ hết ; ngày nay rên xiết trên giường ; các Bạn thấy không ? Nghiệp thân đang quản lý phần hồn ; mà chính bệnh nhân đâu có muốn bệnh, nhưng mà ngày hôm nay phải nằm trên giường bệnh, miệng la lô, đau khổ vô cùng, “Không biết trời cùng ai, và không biết nói cùng ai những tội lỗi tui đã làm trong quá trình, trong cuộc đời hiện tại của chính tui.” Muốn ăn năn hối cải, muốn buông bỏ tất cả, nhưng mà không được ! Trong lúc đau đớn đó thấy rõ ta.

Cho nên, nghiệp thân nó đang quản lý tâm hồn của Bạn, chứ đừng tưởng là các Bạn mạnh, khoẻ. Chưa đâu ; cuối cùng của cuộc đời trong 2 năm, mới thấy các Bạn thật sự mạnh, hay không ; dũng chí các Bạn có hay là không ; chấp nhận tội lỗi của các Bạn, hay là không ? Chớ hằng ngày chúng ta thấy rằng những người bạn của chúng ta, và những người chúng ta cảm thấy rằng thành công tại thế rất nhiều, nhưng mà ngày nay phải chun vào trong cái hòm nhỏ bé để ra đi : thổ hườn thổ ; phải chôn dưới đất, phải đốt nó đi ; nó cũng là hườn thổ mà thôi.

Các Bạn thấy, cảnh đời rất phân minh : phải có, rốt cuộc mới thấy rằng chúng ta đã đóng tuồng ; và rốt cuộc của tuồng hát đã giáo dục cho con người trở về con đường tình thương và đạo đức, tha thứ và thương yêu ; mới kêu bằng giải thoát.

Vậy, trong lúc chúng ta đang sống đây, và chúng ta ý thức được con đường đó, và nuôi dưỡng tâm hồn để tự chọn một con đường giải thoát cho chính mình, và rốt cuộc mà chúng ta đã tìm ra ân sư chúng ta đã có ngay trong gia đình chúng ta : vợ, con chúng ta là ân sư, hoàn cảnh chúng ta là ân sư của chúng ta ; nó trong cái sự kích động và phản động ; và bệnh hoạn cơ thể của chúng ta cũng là ân sư của chúng ta để cho chúng ta thức tâm và chừa không làm điều sai quấy nữa.

Con đường tình dục của tuổi trẻ là quan trọng ; nếu các Bạn cứ hướng vào con đường tình dục, một thời gian các Bạn thấy rõ : các Bạn không có khả năng ! Mà trước khi muốn, là các Bạn thấy các Bạn có khả năng : mắt các Bạn lớn, bụng các Bạn nhỏ ; muốn, muốn ăn cho nhiều, nhưng mà chừa được bao nhiêu ? Muốn đòi hỏi cho nhiều, nhưng mà không có hành động được bao nhiêu !

Thì tất cả chúng ta đều đã bị giới hạn bởi siêu nhiên. Cho nên, khi chúng ta hiểu được bị giới hạn, chúng ta mau mau trở về với những cái gì sẵn có của chính ta, và mưu tìm con đường vô giới hạn ở tương lai, là phần Hồn bất diệt

Cho nên, người Á Đông và người Tây Phương cũng có thấy rõ : nhiều trường hợp tuồng chết là hết, nhưng mà chết rồi câu hồn, rồi cũng có trở về nhắc nhở quá khứ. Mà chính người Á Đông đã thu lượm rất nhiều tài liệu về con đường này ; và con người khoa học cũng đang biên chế những cái kỹ thuật đó, để tìm hiểu sự siêu nhiên của phần hồn, hào quang, lời nói, ghi chép trong cả càn khôn vũ trụ, vẫn tồn tại và lưu lại. Cho nên, nhiều, phân ra nhiều giới, nào là khảo cổ, nào là văn minh ; đó ! Khảo cổ là truy tầm những cái gì thuộc về quá khứ ; rồi đây rồi những nhà khoa học với khảo cổ phối hợp lại mới tìm ra chân lý, tìm ra phần hồn, tìm ra cõi vô hình, tìm ra những sự sống động giá trị vô cùng, và khả năng của loài người nó hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ, không bao giờ bị tiêu tan biến mất ! (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Tu theo Vô Vi rồi thành thằng ăn mày!”.

Cho nên, sự học hỏi về siêu nhiên ở bên trên chúng ta có khóa, có nơi, nhưng mà phải có trình độ. Cho nên, trình độ các bạn càng ngày càng tu càng được nhồi quả nhiều. Các bạn nên mừng lên bạn! Các bạn thấy có tài sản, bây giờ nó tiêu hao, các bạn đừng có sợ; vì trước kia các bạn cầu nguyện được giải nghiệp kia mà! Ngày nay nghiệp mòn các bạn lại vui. Các bạn thấy ngày hội của chơn tâm sẽ trở về với các bạn, các bạn nên vui mừng đi! Không phải mất cái đó rồi mất luôn đâu; mất cái đó nó có cái khác, thì trong cái không nó có cái có là ở chỗ đó bạn à! Bạn phải hiểu trong không nó sẽ có cái có vô tận cho các bạn hưởng. Mà đi nửa chừng các bạn chán đi: “Tôi tu theo Vô Vi rồi thành thằng ăn mày!”. Không phải đâu bạn! Bạn là một ăn mày của Thượng Đế, bạn ăn mày cái lộc của ông

Thượng Đế. Ông Thượng Đế khổ hơn các bạn rất nhiều, chịu nhồi quả nhiều hơn các bạn rất nhiều! Ngày nay các bạn ăn mày cái lộc đó thì các bạn phải vun bồi cái ý chí đó. Cho nên nó luôn luôn đòi hỏi sự thanh tịnh của các bạn, để các bạn chứa đựng những gì Thượng Đế đã và đang có thì các bạn mới kê vai gánh vác cùng Ngài, mới trở nên một chiến sĩ tình thương của Thượng Đế.

Kiểm Điểm Tu Hành (27/8/1984)

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 43, 24-10-2021

- Băng chung thiên bạn đạo các nơi : Thiên Viện Vĩ Kiên khóa 4: Quy Thức, Nguyên Điền Do Đầu Đến

<https://youtu.be/8XiHXLhzJ4k>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy lần thứ 12 tại Thiên Viện Hai Không: Khai Mạc

<https://youtu.be/iKgMPKNdnCw>

- Radio Nam California tuần lễ 43

Chủ đề: Xuông Trần Gian Du Học

https://youtu.be/gSC31A_3PRk

- Một tuần nghe một chương trình nhạc: Văn Nghệ Đại Hội 2018

https://youtu.be/8H_xOZ6HHZ4

- Hình ảnh và Slideshow Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy lần thứ 12 tại TV Hai Không do anh Phương Nguyễn thực hiện:

- 1. Phân Ranh Đạo Đồi <https://youtu.be/f2PBwSHRWOA>
- 2. Bạn Oi 2 <https://youtu.be/c4UIQa4mkk4>
- 3. Bạn Oi 6 https://youtu.be/_1dvewdl-fl
- Hình ảnh rất đẹp: <https://photos.google.com/share/AF1QipM4Kup7mCPCh92MHre-M20fa4358Ct4iM5faxL7slf3ZVx76yaAA0FdVmITM8-NXg?pli=1&key=czdYQ3JVb2wzRFB3bmJPNUtScFVsOWFIMVZiNE9B>

Ban video kính mời

THƯ TỪ LAI VĂNG

L, ngày 21.12.1992

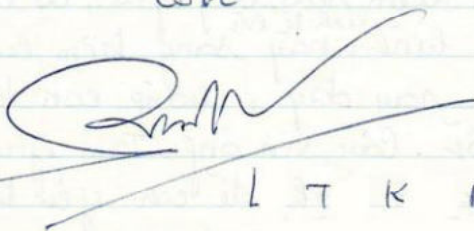
Kính thưa ông Tâm,
Con tên L T K R ở L, Belgique,
hôm nay con may mắn viết thư này đến làm phiền ông Tâm
xin ông Tâm tha lỗi cho con, con đang ở trong tình trạng
bi đảm quá.

Con liên đang làm nhà hàng, nhưng bị ế quá, không
có khách, tiền nhà không trả nổi, nợ thì tung không có
lời thoát, hôm trước con có đi dự đại hội ở Paris đã được
ra mặt ông Tâm lần đầu tiên, con có hỏi ông Tâm có nên
đẹp tiệm không? ông Tâm bảo con: "cứ tiếp tục làm mặc
dầu là nghề nghiệp sát, cứ làm vô hạn ngày này một
phút cho nhiều để độ cho các vong, nếu không làm lấy gì
mà ăn rồi ngủ đến ông Tâm một chút, ông Tâm sẽ chuyển
nghề cho" Con nghe theo ông Tâm vẫn giữ tiệm cho tới nay
nhưng bây giờ con chịu hết nổi rồi, con kiệt quệ làm rồi
con không có đủ tiền thanh toán tiền mượn nhà, tiền điện, nước,
gas, tiền thuê, tiền nợ không lỗ con vay của người ta khi
ra làm tiệm, con khủng hoảng quá, cuối xin ông Tâm nhìn
chút thì giờ trả lời gấp cho biết, em cho con một lời đi,
con phải làm sao bây giờ?, có nên đẹp tiệm lúc này không?
với tình hình ^{kinh tế lúc} này sang tiệm cũng rất khổ, đẹp tiệm rồi sẽ sinh
sống làm sau đây, chúng con không có giải đần, con có 04 đứa
con 04 tuổi. Cầu xin ông Tâm giúp cho con một lời thoát, đời
sống được ổn định để con yên tâm tu hành, con cảm ơn ông
Tâm nhiều. Con có một chuyện nữa xin thưa với ông Tâm, ngày
16/12/1992 lúc 7h sáng con đã thức dậy rồi, bỗng nhiên con

ngủ mê lại, trong cơn mê con nghe tiếng bầm chửi, con tỉnh ra mở cửa, thì nghe tiếng chị Klass mở cửa lách cách ra cửa mở ra, em con tên Dung đã chết bước vô cùng với một đứa em khác và con của Dung (cả 2 vẫn sống) Dung bước tới lấy bình ông Tư và ông Tam con treo trên tường và nói với con điều gì đó, con không rõ vì lúc đó con sợ quá cứ lo niệm Phật và mở cửa lén dần ra ngoài, thưa ông Tam như vậy có phải Dung đã được siêu thăng rồi, vì báo cho con biết tin, nếu không thì làm sao dám đứng trước hình ông Tư và ông Tam mà lấy.

Bên có bày nhiều thóc mồi, cầu xin ông Tam thuong con nhìn chút thì giờ trả lời gấp cho con biết, ông Tam đây làm sao con nghe theo vậy, con bối rối quá cứ chiều chi thật là mong ông Tam tha lỗi cho con. Con nhớ chi Thiên nhân đi đại hội vô vi Hồng Kông chuyển đất thì này đến T. ý, nếu thấy trả lời rồi đưa cho em Thiên gửi về gấp cho con con đang trong cơn hấp hối chờ tin thầy, con cầu chúc ông Tam và gia đình được dồi dào sức khỏe để dẫn dắt chúng con, cầu chúc cho đại hội vô vi Hồng Kông kỳ 2 thành công rực rỡ.

Con

L T K A

Vancouver, ngày 7/6/93

K P ,

Ông Tám nhận được thư con được biết con đang học bài thấm thía của trường đời vì tham vọng. Lòng tham của con người luôn luôn tạo ra sự rắc rối cho chính mình nhưng không bao giờ nhìn nhận là mình đã tham, cho nên có nong nổi như thế này. Nếu con chán chường cuộc đời gia tạm, không kết quả thì con phải dứt khoát buông bỏ tất cả sự quyến luyến trong tâm thức của chính con mà tu thì tương lai sẽ có cơ hội hồi phục tâm linh. Ở đời này thành công là được tiền, thất bại là hết xu, còn tâm linh thì chỉ hướng thượng giải tỏa mọi phiền muộn sai quấy, nhiên hậu mới ý thức được tâm làm thân chịu. Tình cảnh của con thì chỉ có tu mà thôi, thật tình tu học nhiên hậu mới có cơ hội hồi sinh. Nghiệp duyên tự nó sẽ xa rời, còn sống trong xã hội này, lo làm ăn thì phải đổ nợ, mất tiền, gặt hái được kinh nghiệm của cuộc sống, chỉ làm công lần lượt thanh toán nợ nần bằng không thì đầu óc sẽ càng ngày càng tăm tối và không có lối thoát. Nhân loại trong quả địa cầu này đều phải học chữ nhẫn thì mới khôi phục được tâm linh. Ông Tám khuyên con tu để hiểu rõ mọi người phải học chữ nhẫn nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa.

Lúc này Ông Tám rất bận thuyết giảng khắp các nơi, kêu gọi mọi người tự trở về với lãnh vực tâm linh là cần thiết. Con có duyên được gặp ông Tám và theo dõi hành trình thuyết giảng của Ông Tám trong lúc con đang đi giữa biển cả, bị sóng nhồi. Ông Tám không biết gì hơn, giúp con những lời chọn lý để con nắm lấy chọn lý mà tu, không nên nghĩ về sự phù hộ mà con sẽ oán trách ở tương lai. Tâm làm thân chịu, dũng mãnh tiến hóa thì sẽ thành công ở tương lai. Những điếm chiêm bao khi gặp người nhà, tức là những phần hồn ấy sẽ giúp con vượt qua tai nạn, vậy con nên làm một buổi cơm chay, thành tâm cúng và cảm ơn họ.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng,